

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 336

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 16 mai 2011

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 152 din 8 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281, 281 ¹ , 281 ² și 281 ³ din Codul de procedură civilă	2-3	Decizia nr. 182 din 10 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	9-10
Decizia nr. 163 din 8 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 ¹ și art. 582 din Codul de procedură civilă	3-5	Decizia nr. 183 din 10 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	11-12
Decizia nr. 180 din 10 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă	5-7	Decizia nr. 185 din 10 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă	12-14
Decizia nr. 181 din 10 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 299 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă	7-9	Decizia nr. 195 din 10 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 303 alin. 5 din Codul de procedură civilă	14-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 152

din 8 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281, 281¹, 281² și 281³ din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281, 281¹, 281² și 281³ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioana Dumitru în Dosarul nr. 7.470/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Viorica Colpacci, mandatarii Mihaela Beșu și Constantin Moraru, constatându-se lipsa celeilalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentanților părții Viorica Colpacci care solicită respingerea acesteia. În continuare, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.470/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 281, 281¹, 281² și 281³ din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Ioana Dumitru într-un dosar având ca obiect o cerere de îndreptare a unei erori materiale.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât permit judecarea cererii fără citarea părților, situând unele părți din proces mai presus de lege, creându-se inegalitate între părți. Prin cererea de lămurire a dispozitivului se încearcă schimbarea soluției instanței de judecată, prin pronunțarea asupra fondului cauzei, ajungându-se astfel la modificarea dispozitivului unei hotărâri irevocabile.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 281, 281¹, 281² și 281³ din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 281: „*Erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau cele de calcul, precum și orice alte erori materiale din hotărâri sau încheieri pot fi îndreptate din oficiu sau la cerere.*”

Instanța se pronunță prin încheiere dată în camera de consiliu. Părțile vor fi citate numai dacă instanța socotește că este necesar să dea anumite lămuriri.

În cazul hotărârilor, îndreptarea se va face în ambele exemplare ale hotărârii.”

— Art. 281¹: „*În cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea dispozitivului hotărârii ori acesta cuprinde dispoziții potrivnice, părțile pot cere instanței care a pronunțat hotărârea să lămurească dispozitivul sau să înlăture dispozițiile potrivnice.*”

Instanța va rezolva cererea de urgență, prin încheiere dată în camera de consiliu, cu citarea părților.

Încheierea se va atașa la hotărâre atât în dosarul cauzei, cât și în dosarul de hotărâri al instanței.”

— Art. 281²: „*Dacă prin hotărârea dată instanța a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, se poate cere completarea hotărârii în același termen în care se poate declara, după caz, apel sau recurs împotriva acelei hotărâri, iar în cazul hotărârilor date în fond după casarea cu reținere, în termen de 15 zile de la pronunțare.*”

Cererea se soluționează de urgență, cu citarea părților, prin hotărâre separată. Prevederile art. 281¹ alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazul când instanța a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, traducătorilor, interpreților sau apărătorilor, cu privire la drepturile lor.”

— Art. 281³: „*Încheierile pronunțate în temeiul art. 281 și art. 281¹, precum și hotărârea pronunțată potrivit art. 281², sunt supuse aceluiași căi de atac ca și hotărârile în legătură cu care s-a solicitat, după caz, îndreptarea, lămurirea sau înlăturarea dispozițiilor potrivnice ori completarea.*”

Părțile nu pot fi obligate la plata cheltuielilor legate de îndreptarea, lămurirea sau completarea hotărârii.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 644 din 5 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 din 7 noiembrie 2006, Curtea a constatat că dispozițiile art. 281, 281¹, 281² și 281³ din Codul de procedură civilă, cuprinse în secțiunea a VI-a „Îndreptarea, lămurirea și completarea hotărârii” a cap. IV din titlul III al cărții a II-a, reprezintă norme de procedură referitoare la îndreptarea erorilor materiale din cuprinsul hotărârilor și încheierilor judecătorești, clarificarea înțelesului dispozitivului hotărârilor judecătorești sau completarea acestora.

Prin instituția îndreptării, lămuririi și completării unei hotărâri judecătorești, legiuitorul a urmărit să asigure celeritatea în

soluționarea cauzelor aflate pe rolul instanțelor de judecată, evitând exercitarea unei căi de atac pentru repararea omisiunii instanței, atunci când aceasta privește erori materiale și nu are incidență asupra fondului dreptului substanțial dedus judecării.

De asemenea, Curtea a mai constatat că textele de lege criticate reprezintă norme de procedură, edictate de legiuitor în temeiul competenței sale constituționale, atribuite potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția pronunțată prin decizia menționată, cât și considerentele acesteia sunt valabile și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește prevederile art. 124 din Constituție.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281, 281¹, 281² și 281³ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioana Dumitru în Dosarul nr. 7.470/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 163

din 8 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304¹ și art. 582 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

acesteia, arătând, în esență, că dispozițiile legale criticate nu sunt previzibile.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9.778/118/2009, **Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 304¹ și art. 582 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Tomis Team” — S.R.L. din București într-un dosar având ca obiect o cerere de emiteră a unei ordonanțe președințiale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât reglementează recursul în materia ordonanței președințiale, cale de atac care afectează caracterul urgent și vremelnic al procedurii speciale, fiind permisă reformarea ordonanței președințiale, emisă de un reprezentant al autorității judecătorești, care este inamovibil și care prezintă

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304¹ și art. 582 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tomis Team” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 9.778/118/2009 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, domnul avocat Doru Postelnicu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea

suficiente garanții pentru a lua o măsură temporară pe calea procedurii consacrate de art. 581 din Codul de procedură civilă.

Exercitarea recursului împotriva unei ordonanțe președințiale vatamă dreptul la un proces echitabil, prin posibilitatea apariției unei incertitudini nepermise cu privire la raporturile dintre părți pe perioada derulării litigiului. Prin dispozițiile legale criticate, în opinia autorului, se ajunge la situația contrară celei avute în vedere de legiuitor, parcurgerea a două grade de jurisdicție pentru a avea nevoie de confirmarea unui drept ce necesită o determinare sumară, dar urgentă, din partea autorității judecătorești. Prin urmare, este lipsită de conținut procedura ordonanței președințiale și sunt nesocotite previzibilitatea și caracterul constant al măsurilor temporare dispuse pe perioada desfășurării litigiului de fond între părți.

Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități corespunzătoare de exercitare a drepturilor procedurale. Instituirea căii de atac în cadrul procedurii ordonanței președințiale, ce poate fi exercitată împotriva soluției date de judecătorul fondului, nu echivalează cu o nesocotire a dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție, ci este un argument în plus în favoarea dreptului pe care îl au părțile la un proces echitabil. Liberul acces la justiție trebuie asigurat și garantat tuturor persoanelor, cu atât mai mult cu cât, pentru judecarea recursului în cazul procedurii ordonanței președințiale, este consacrată o procedură derogatorie de la dreptul comun, având ca principal obiectiv celeritatea.

De asemenea, instanța arată că recursul exercitat conform art. 304¹ din Codul de procedură civilă nu poate fi calificat drept o cale de atac devolutivă, pentru că specific căii de atac devolutive este că provoacă o nouă judecată în fond, fiind posibile readministrarea probelor din primă instanță și administrarea de probe noi. Art. 304¹ din Codul de procedură civilă, fiind o normă specială, se completează cu dreptul comun în materie, „atunci când tace”, fără a contraveni prevederilor constituționale invocate.

Normele legale criticate, în opinia instanței, nu aduc atingere nici dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin urmare nici prevederilor art. 20 alin. (2) din Constituție, deoarece nu conțin norme prin care să fie încălcat dreptul persoanei „la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 304¹ și art. 582 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 304¹. — „*Recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel, nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 304, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele.*”;

— Art. 582. — „*Ordonanța este supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.*”

Instanța de recurs poate suspenda executarea până la judecarea recursului, dar numai cu plata unei cauțiuni al cărei cuantum se va stabili de către aceasta.

Recursul se judecă de urgență și cu precădere, cu citarea părților. Dispozițiile art. 581 alin. 3 referitoare la amânarea pronunțării și redactarea ordonanței sunt aplicabile.

Împotriva executării ordonanței președințiale se poate face contestație.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate încalcă dreptul la un proces echitabil consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție, precum și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat prin mai multe decizii și, răspunzând unor critici asemănătoare, a statuat constant că prevederile respective sunt în acord cu dispozițiile constituționale.

Astfel, referitor la dispozițiile art. 304¹ din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 1.362 din 21 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 855 din 21 decembrie 2010, Curtea a reținut că „justificarea acestei reglementări derogatorii de la regula generală a caracterului nedevolutiv al recursului ține de deosebirile esențiale existente între cele două situații avute în vedere de legiuitor. Astfel, în situația în care s-a putut exercita calea de atac a apelului, cauza a fost, integral și sub toate aspectele legalității și temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, examinată de o instanță de control judiciar, la un grad de jurisdicție superior, iar recursul va putea fi exercitat pentru motive concrete și limitativ determinate, care vizează legalitatea deciziei pronunțate în apel. În situația în care părților nu le este deschisă calea de atac a apelului, apare firesc ca instanța să poată cerceta sub toate aspectele cauza dedusă judecării. Această posibilitate, coroborată cu principiul rolului activ al judecătorului, conform căruia instanța are îndatorirea să stăruie prin toate mijloacele legale pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale, este menită să asigure părților o judecată echitabilă și să conducă instanța la cercetarea și aprecierea tuturor aspectelor relevante pentru pronunțarea unei soluții.”

În ceea ce privește dispozițiile art. 582 din Codul de procedură civilă, Curtea, prin Decizia nr. 396 din 5 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.160 din 8 decembrie 2004, Decizia nr. 305 din 6 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 3 mai 2006, respingând excepția de neconstituționalitate, a statuat că reglementările art. 581 instituie o procedură specială potrivit căreia instanța de judecată poate dispune, prin ordonanță președințială, luarea unor măsuri cu caracter vremelnic a căror urgență este justificată de necesitatea evitării prejudicierii unor drepturi sau interese legitime. Totodată, posibilitatea atacării cu recurs a ordonanței președințiale, ca și cea a contestării executării acesteia, prevăzută de art. 582 din Codul de procedură civilă, constituie un argument suplimentar în sensul deplinei respectări a dreptului la apărare.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor amintite sunt valabile și în prezenta cauză.

De altfel, în situația de față nu se poate ajunge la concluzia că prin instituirea unei căi de atac, respectiv a recursului prevăzut de textele legale criticate, se ajunge la lipsirea de conținut a procedurii ordonanței președințiale, din moment ce

prin art. 582 alin. 3 din Codul de procedură civilă se prevede că aceasta se judecă de urgență și cu precădere tocmai pentru a nu se perpetua o stare de incertitudine. În felul acesta se ajunge la respectarea drepturilor fundamentale ale părților.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304¹ și art. 582 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tomis Team” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 9.778/118/2009 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 180

din 10 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Avicola” — S.A. din Crevedia în Dosarul nr. 43/42/2010 al Curții de Apel Ploiești — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal se prezintă pentru autorul excepției, doamna avocat Cici-Monica Dumitru, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 3.227D/2010, nr. 4.197D/2010 și nr. 4.778D/2010 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihail Dimitrie Schreiner, Vasile Moscu, Epaminonda Andriescu, Corina Nicoleta Spiridon, Gertruda Franc și Maria Elisabeta Droll în Dosarul nr. 1.966/99/2009 al Tribunalului Iași — Secția civilă, de Societatea Comercială „Agrocom” S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 1.001/33/2010 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie și de Pal Hajnal în Dosarul nr. 2.340/111/2010 al Tribunalului Bihor — Secția civilă. La apelul nominal se prezintă, pentru autorii excepției din Dosarul nr. 3.227D/2010, doamna avocat

Cici-Monica Dumitru, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având în vedere identitatea de obiect a excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 3.227D/2010, nr. 4.197D/2010 și nr. 4.778D/2010 la Dosarul nr. 1.026D/2010. Reprezentantul părților prezente și reprezentantul Ministerului Public arată că sunt de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 dispune conexarea dosarelor nr. 3.227D/2010, nr. 4.197D/2010 și nr. 4.778D/2010 la Dosarul nr. 1.026D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului ales al autorilor excepției, care solicită admiterea criticii de neconstituționalitate.

Reprezentantului Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 43/42/2010, **Curtea de Apel Ploiești — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă.**

Prin Încheierea din 17 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.966/99/2009, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă.**

Prin Încheierea din 10 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.001/33/2010, **Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă.**

Prin Încheierea din 30 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.340/111/2010, **Tribunalul Bihor — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Avicola” — S.A. din Crevedia, de Mihail Dimitrie Schreiner, Vasile Moscu, Epaminonda Andriescu, Corina Nicoleta Spiridon, Gertruda Franc, Maria Elisabeta Droll, Societatea Comercială „Agrocom” — S.R.L. din Cluj-Napoca, precum și de Pal Hajnal în cauze având ca obiect cereri de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, prin raportare la modificările aduse prin art. III din Legea nr. 276/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, care prevăd că hotărârile judecătorești irevocabile se comunică părților. Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că legiuitorul ar fi trebuit să modifice și prevederile art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, pentru a nu mai exista discriminări nejustificate între persoanele care au calitate procesuală activă în cazurile limitativ prevăzute de art. 322 din Codul de procedură civilă.

Prin obligativitatea formulării și introducerii cererii de revizuire într-un termen ce curge de la pronunțarea hotărârii, și nu de la comunicarea motivării ei, se încalcă principiul liberului acces la justiție. Autorii excepției mai arată că este imposibil ca partea care dorește să formuleze cererea de revizuire să o motiveze fără a cunoaște argumentele pe care se întemeiază hotărârea împotriva căreia se exercită calea extraordinară de atac.

Curtea de Apel Ploiești — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța apreciază că, atâta vreme cât legea prevede un termen pentru promovarea unei cereri de revizuire, stabilirea diferită a momentului de la care acesta începe să curgă nu încalcă egalitatea cetățenilor în fața legii sau liberul acces la justiție și nici nu aduce o restrângere a exercițiului drepturilor acestora. Pe de altă parte, prin intermediul revizuirii nu se exercită un control asupra legalității și temeiniciei hotărârii atacate, ci se verifică dacă ultima hotărâre a fost pronunțată cu încălcarea autorității de lucru judecat, iar această împrejurare poate fi stabilită în raport cu celelalte elemente ale dosarului și cu dispozițiile art. 1201 din Codul civil, iar nu în funcție de motivarea hotărârii atacate.

În plus, instituirea unor termene procedurale și obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale în cadrul acestor termene sunt de natură să asigure o mai bună administrare a justiției, traducând în fapt principiul privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil.

Tribunalul Iași — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În opinia tribunalului, hotărârea atacată prin intermediul revizuirii nu este criticată în raport cu materialul existent la data pronunțării deciziei, ci cu modul în care s-a pronunțat instanța de recurs, respectiv faptul că dispozitivul cuprinde dispoziții potrivnice ce nu pot fi aduse la îndeplinire, că nu a soluționat unul dintre recursurile cu care fusese investită și că nu s-a pronunțat asupra lipsei calității procesuale pasive. De aceste aspecte revizuenții au avut cunoștință de la momentul pronunțării deciziei (rezultând din

dispozitivul acesteia), astfel că formularea și motivarea cererii de revizuire nu depind în mod direct de cunoașterea argumentației instanței care a stat la baza pronunțării hotărârii atacate. Așadar, nu este îngădit dreptul la apărare sau liberul acces la justiție al revizuenților.

Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, apreciind că soluția adoptată de instanță, și asupra căreia nu se poate reveni după pronunțare, este cea cuprinsă în dispozitivul hotărârii.

Tribunalul Bihor — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, apreciind că, în cazurile prevăzute de art. 322 pct. 1, 2 și 7 din Codul de procedură civilă, partea poate formula motive de revizuire față de conținutul dispozitivului pe care aceasta are posibilitatea să îl cunoască fie din condica de ședință, fie solicitând o copie.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Termenul de revizuire este de o lună și se va socoti: 1. în cazurile prevăzute de art. 322 pct. 1, 2 și 7 alin. 1, de la comunicarea a hotărârilor definitive, iar când hotărârile au fost date de instanțe de recurs după evocarea fondului, de la pronunțare; pentru hotărârile prevăzute la punctul 7 alin. 2 de la pronunțarea ultimei hotărâri; [...]*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, precum și dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate prin mai multe decizii și, răspunzând unor critici asemănătoare, a statuat constant că prevederile respective sunt în acord cu dispozițiile constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 1.663 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 19 februarie 2010, Decizia nr. 214 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 2 mai 2008, Decizia nr. 1.083 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008, și Decizia nr. 817 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 6 august 2009, Curtea a reținut că hotărârea atacată prin intermediul revizuirii nu este criticată în raport cu materialul dosarului existent la data pronunțării acelei hotărâri, ci numai pe baza unor

împrejurări noi, necunoscute de instanța de judecată la data pronunțării. De aceea, formularea și motivarea unei cereri de revizuire nu depind în mod direct de cunoașterea argumentării instanței, care a stat la baza pronunțării hotărârii atacate.

Totodată, Curtea a statuat că obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale în cadrul termenelor stabilite de lege reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil.

De asemenea, prin Decizia nr. 235 din 5 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 31 iulie 2003, Curtea a statuat că prin art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă legiuitorul nu a înțeles să stabilească un tratament discriminatoriu, ci un regim legal diferit, impus de existența unor situații procesuale diferite, și, în aceste condiții, părților interesate nu li se încalcă accesul liber la justiție, atâta vreme cât pot sesiza instanțele judecătorești în termenul legal cu cererea de revizuire.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Avicola” — S.A. din Crevedia în Dosarul nr. 43/42/2010 al Curții de Apel Ploiești — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de Mihail Dimitrie Schreiner, Vasile Moscu, Epaminonda Andriescu, Corina Nicoleta Spiridon, Gertruda Franc și Maria Elisabeta Droll în Dosarul nr. 1.966/99/2009 al Tribunalului Iași — Secția civilă, de Societatea Comercială „Agrocom” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 1.001/33/2010 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie și de Pal Hajnal în Dosarul nr. 2.340/111/2010 al Tribunalului Bihor — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 181

din 10 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 299 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 299 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Anica Nistor în Dosarul nr. 3.987/233/2009 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

De asemenea, în ceea ce privește raportarea criticii de neconstituționalitate la modificările aduse prin art. III din Legea nr. 276/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, care prevăd că hotărârile judecătorești irevocabile se comunică părților, Curtea reține că instanța de contencios constituțional nu analizează neconcordanța care ar putea exista între dispozițiile legale, ci numai neconcordanța dintre acestea și Legea fundamentală. De altfel, dispozițiile criticate se circumscriu domeniului de reglementare a procedurii de judecată, care, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 3.223D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 299 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Anica Nistor în Dosarul nr. 3.914/233/2008 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având în vedere identitatea de obiect al excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 3.223D/2010 la Dosarul nr. 1.040D/2010. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, în temeiul

dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 3.223D/2010 la Dosarul nr. 1.040D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 11 februarie și 17 martie 2010, pronunțate în dosarele nr. 3.987/233/2009 și nr. 3.914/233/2008, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 299 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Anica Nistor în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri de recurs.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale atacate sunt neconstituționale, întrucât exclud posibilitatea ca recursul să fie judecat în toate cazurile de către Înalta Curte de Casație și Justiție, ceea ce este de natură să încalce dreptul părților la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv la o instanță națională, principiul egalității, principiul universalității, principiul statului de drept și dreptul la apărare.

Tribunalul Galați — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 și art. 299 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 2: „*Tribunalul judecă:*

1. *în primă instanță:*

a) *procesele și cererile în materie comercială al căror obiect are o valoare de peste 1 miliard lei, precum și procesele și cererile în această materie al căror obiect este neevaluabil în bani;*

b) *procesele și cererile în materie civilă al căror obiect are o valoare de peste 5 miliarde lei, cu excepția cererilor de împărțeață judiciară, a cererilor în materia succesorală, a cererilor neevaluabile în bani și a cererilor privind materia fondului funciar, inclusiv cele de drept comun, petitorii sau, după caz, posesorii, formulate de terții vătămați în drepturile lor prin aplicarea legilor în materia fondului funciar;*

c) *conflictele de muncă, cu excepția celor date prin lege în competența altor instanțe;*

d) *procesele și cererile în materie de contencios administrativ, în afară de cele date în competența curților de apel;*

e) *procesele și cererile în materie de creație intelectuală și de proprietate industrială;*

f) *procesele și cererile în materie de expropriere;*

g) *cererile pentru încuviințarea, nulitatea sau desfacerea adopției;*

h) *cererile pentru repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare săvârșite în procesele penale;*

i) *cererile pentru recunoașterea, precum și cele pentru încuviințarea executării silite a hotărârilor date în țări străine;*

2. *ca instanțe de apel, apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii în primă instanță;*

3. *ca instanțe de recurs, recursurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii, care, potrivit legii, nu sunt supuse apelului;*

4. *în orice alte materii date prin lege în competența lor.”;*

— Art. 299: „*Hotărârile date fără drept de apel, cele date în apel, precum și, în condițiile prevăzute de lege, hotărârile altor organe cu activitate jurisdicțională sunt supuse recursului. Dispozițiile art. 282 alin. 2 sunt aplicabile în mod corespunzător.*

Recursul se soluționează de instanța imediat superioară celei care a pronunțat hotărârea în apel.”

După adoptarea Legii nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, textul art. 299 are următorul conținut: „*Hotărârile date fără drept de apel, cele date în apel, precum și, în condițiile prevăzute de lege, hotărârile altor organe cu activitate jurisdicțională sunt supuse recursului. Dispozițiile art. 282 alin. 2 sunt aplicabile în mod corespunzător.*

Nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 1 pct. 11.

Recursul se soluționează de instanța imediat superioară celei care a pronunțat hotărârea în apel.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 privind statul român, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, dispozițiilor art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil, art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv, art. 14 privind interzicerea discriminării și art. 17 privind interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și dispozițiilor art. 1, 2, 6, 7, 8, 10 și 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Curtea constată că, ulterior sesizării, dispozițiile art. 299 din Codul de procedură civilă au fost completate cu alin. 11 prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, însă soluția legislativă criticată de autorul excepției de neconstituționalitate, cuprinsă în alin. 1 și 2, nu a suferit nicio modificare. Prin urmare, Curtea urmează a se pronunța numai asupra dispozițiilor art. 299 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției critică, în esență, modalitatea prin care legiuitorul a reglementat competența materială a instanțelor de judecată, considerând că astfel sunt încălcate dreptul părților la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv la o instanță națională, principiul egalității, principiul universalității, principiul statului de drept și dreptul la apărare.

Or, Curtea constată că asemenea susțineri, care vizează, practic, modificarea unor soluții legislative în sensul dorit de

autorul excepției, nu pot avea caracterul unor veritabile critici de neconstituționalitate. Totodată, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta „se pronunță numai cu privire la

constituționalitatea actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

În consecință, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 299 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Anica Nistor în dosarele nr. 3.987/233/2009 și nr. 3.914/233/2008 ale Tribunalului Galați — Secția civilă. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 182

din 10 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Domarkt Servicii” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 72/62/2009 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 72/62/2009, **Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Domarkt Servicii” — S.R.L. din Brașov într-o cauză având ca obiect deschiderea unei proceduri de insolvență.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că, prin art. 27 și 28 din Legea nr. 85/2006, debitorul este obligat ca în susținerea pretențiilor să depună acte juridice, în vreme ce creditorul, potrivit art. 31 coroborat cu art. 3 pct. 6 din lege, dacă are o creanță certă, lichidă și exigibilă de mai mult de 30 de zile, trebuie să depună doar acte care atestă creanța și valoarea-prag. De asemenea, autorul excepției arată că dispozițiile art. 31 nu oferă elemente obiective de analiză, instituind prezumții legale care înfrâng voința și libertatea debitorului.

Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 85/2006 ca fiind neîntemeiată, deoarece dispoziția legală criticată nu aduce atingere accesului la justiție, dreptului de proprietate și nici principiului ocrotirii în mod egal prin lege a proprietății private, care se aplică atât în privința proprietății debitorului, cât și în privința proprietății, inclusiv a creanțelor, creditorilor.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul conținut: „(1) Orice creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege împotriva unui debitor prezumat în insolvență poate introduce o cerere introductivă, în care va preciza:

a) cuantumul și temeiul creanței;

b) existența unei garanții reale, constituite de către debitor sau instituite potrivit legii;

c) existența unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor debitorului;

d) declarația privind eventuala intenție de a participa la reorganizarea debitorului, caz în care va trebui să precizeze, cel puțin la nivel de principiu, modalitatea în care înțelege să participe la reorganizare.

(2) Creditorul va anexa documentele justificative ale creanței și ale actelor de constituire de garanții.

(3) Dacă între momentul înregistrării cererii de către un creditor și cel al judecării acestei cereri sunt formulate cereri de către alți creditori împotriva aceluiași debitor, tribunalul va verifica, din oficiu, la data înregistrării, existența dosarului pe rol, va dispune conexarea acestora și va stabili îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) referitoare la cuantumul minim al creanțelor, în raport cu valoarea însumată a creanțelor tuturor creditorilor care au formulat cereri și cu respectarea valorii-prag prevăzute de prezenta lege.

(4) Dacă există o cerere de deschidere a procedurii insolvenței formulată de către debitor și una sau mai multe cereri formulate de creditori, nesoluționate încă, toate cererile de

deschidere a procedurii se conexează la cererea formulată de debitor.

(5) Dacă s-a deschis o procedură într-un dosar, celelalte eventuale dosare aflate pe rol, cu același obiect, vor fi conexate la același dosar.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 23 privind libertatea individuală, art. 40 privind dreptul de asociere și în art. 41 privind munca și protecția socială a muncii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate prin mai multe decizii și, răspunzând unor critici asemănătoare, a statuat constant că prevederile respective sunt în acord cu dispozițiile constituționale.

Astfel, cu privire la criticile de neconstituționalitate raportate la dispozițiile art. 21 din Constituție, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 78 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 16 februarie 2007, reținând că dispozițiile criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 21, o atare critică fiind lipsită de temei, întrucât accesul liber la justiție, ca de altfel orice drept fundamental, consacrat ca atare de Constituție, are caracter legitim numai în măsura în care este exercitat cu bună-credință, în limite rezonabile, cu respectarea drepturilor și intereselor în egală măsură ocrotite ale celorlalte subiecte de drept. Stabilirea de către legiuitor a acestor limite nu aduce nicio îngrădire dreptului în sine, ci, dimpotrivă, creează premisele valorificării sale în concordanță cu exigențele generale proprii unui stat de drept.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Curtea mai constată că dispozițiile constituționale ale art. 23 privind libertatea individuală, art. 40 privind dreptul de asociere și ale art. 41 privind munca și protecția socială a muncii nu au incidență în cauza de față.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Domarkt Servicii” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 72/62/2009 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 183

din 10 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Cătălin Florințiu Vărzariu în Dosarul nr. 1.284/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care face obiectul Dosarului nr. 1.095D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.552D/2010 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Unicomp” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 10.993/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având în vedere identitatea de obiect a excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 1.552D/2010 la Dosarul nr. 1.095D/2010. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.552D/2010 la Dosarul nr. 1.095D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 5 și 26 martie 2010, pronunțate în dosarele nr. 1.284/3/2010 și nr. 10.993/3/2010, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și Secția a VI-a comercială — a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția a fost invocată de Cătălin Florințiu Vărzariu și de Societatea Comercială „Unicomp” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect drepturi bănești, respectiv într-o cauză comercială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției Cătălin Florințiu Vărzariu susține, în esență, că dispozițiile legale criticate introduc o stare de discriminare în fața justiției în raport cu un alt salariat, aflat într-o situație similară — de a cere drepturile legale și cele prevăzute în contractul de

muncă, dar care se judecă cu o societate care nu se află în stare de insolvență.

În plus, faptul că art. 36 din Legea nr. 85/2006 suspendă judecata privind recunoașterea dreptului izvorât din raportul de muncă îl împiedică să se înscrie la masa credală în termen, ca un creditor preferențial cu creanțe izvorâte din salarii. Astfel, îi este afectat liberul acces la justiție.

Autorul Societatea Comercială „Unicomp” — S.R.L. consideră că prin neincluderea sa la masa credală și suspendarea dosarului conform art. 36 din Legea nr. 85/2006 se ajunge la încălcarea art. 21 din Constituția României, întrucât nu va mai avea cu cine să se judece și să își valorifice creanța.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și Secția a VI-a comercială consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța apreciază că, prin Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, legiuitorul a înțeles să instituie o procedură specială prin care creditorii își pot recupera creanțele împotriva debitorului față de care s-a deschis procedura insolvenței, aceștia având posibilitatea să se înscrie în tabelul creditorilor cu creanțele pe care le au împotriva debitorului, creanțe ce vor fi înregistrate de către administratorul judiciar conform evidențelor contabile, neaflându-se astfel în prezența vreunei discriminări sau împiedicări a liberului acces la justiție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, prevederi care au următorul cuprins: *„De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, cu excepția căilor de atac declanșate de debitor.”*

Curtea constată că, ulterior sesizării, dispozițiile art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței au fost modificate prin Legea nr. 169/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iulie 2010, prevederile legale având următorul conținut: *„De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra*

debitorului sau bunurilor sale.” În aceste condiții, în care soluția legislativă criticată a fost preluată în noua reglementare, Curtea urmează a se pronunța asupra noilor dispoziții.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 129 privind folosirea căilor de atac, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, precum și dispozițiilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate prin mai multe decizii și, răspunzând unor critici asemănătoare, a statuat constant că prevederile respective sunt în acord cu dispozițiile constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 1.075 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 7 ianuarie 2008, prin care s-a stabilit că, „în cadrul procedurii insolvenței, creditorii pot folosi toate mijloacele procedurale puse la dispoziție de lege pentru realizarea drepturilor lor. În legătură cu acestea, se observă că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție,

legiuitorul are competența exclusivă de a stabili procedura de judecată, iar situația specifică avută în vedere la reglementarea procedurii insolvenței a justificat instituirea unor norme de procedură speciale. Acest fapt nu înseamnă, însă, că nu se asigură o garanție efectivă drepturilor creditorilor.”

În al doilea rând, Curtea a reținut că „dreptul la acțiune al creditorilor, suspendat de textul de lege criticat, nu dispăre, el fiind conservat prin art. 40 din Legea nr. 85/2006, care prevede, de asemenea, suspendarea curgerii termenelor de prescripție a acțiunilor la care se referă textul de lege criticat. Aceste termene încep să curgă din nou în cazul respingerii sau închiderii procedurii insolvenței, în condițiile art. 15 din Decretul nr. 167/1958, publicat în Buletinul Oficial nr. 19 din 21 aprilie 1958.

Existența riscului ca, ulterior încheierii procedurii insolvenței, creditorul să nu-și mai poată recupera creanța are ca temei lipsa de diligență a creditorului care nu a acționat pentru valorificarea drepturilor sale în cadrul procedurii colective și nu poate fi privită ca aducând vreo atingere dreptului la un proces echitabil sub aspectul puterii obligatorii a hotărârilor instanței de judecată”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Cătălin Florințiu Vărzariu în Dosarul nr. 1.284/3/2010 al Tribunalului București— Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și de Societatea Comercială „Unicomp” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 10.993/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 185

din 10 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Nicolae Deaconu în Dosarul nr. 12.188/318/2009 al Judecătoriei Târgu Jiu.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 12.188/318/2009, **Judecătoria Târgu Jiu a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Nicolae Deaconu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă încalcă principiul egalității în fața legii, deoarece instituie un regim discriminatoriu între creditor și debitor, oferind posibilitatea debitorului de a obține o încheiere de suspendare irevocabilă, dar neoferind posibilitatea și creditorului de a se adresa instanței de recurs, fiind astfel încălcat și dreptul persoanei de a se adresa justiției. Tot art. 403 alin. 4 încalcă și dreptul la apărare, deoarece încheierea pronunțată se dă fără citarea părților, astfel încât creditorul nu are posibilitatea să își formuleze niciun fel de apărare. În opinia autorului, art. 403 alin. 1 înfrânge dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece îi oferă posibilitatea creditorului de a solicita suspendarea executării prin intermediul unei încheieri, fără a stabili mai întâi dacă executarea este sau nu legală, fiind astfel favorizat debitorul care obține o suspendare fără a stabili prin lege care ar fi criteriile în baza cărora se poate adopta o astfel de măsură.

Judecătoria Târgu Jiu consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut: *„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel. [...]”*

„În cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cauțiunea care trebuie depusă este în cuantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 500 lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea stabilită de instanță, dacă este cazul.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, ale art. 21 alin. (1) referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate prin mai multe decizii și, răspunzând unor critici asemănătoare, a statuat constant că prevederile respective sunt în acord cu dispozițiile constituționale.

Astfel, în ceea ce privește dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea a statuat prin Decizia nr. 150 din 9 mai 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 15 iulie 2002, că prevederile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă nu conțin prevederi care să contravină dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției. Textul de lege nu instituie diferențe de tratament juridic sau privilegii ori discriminări.

Referitor la cuantumul rezonabil al cauțiunii care să asigure acoperirea eventualului prejudiciu suferit de creditor, judecătorul este ținut să respecte anumite limite rezonabile la stabilirea cauțiunii, eventualul abuz putând fi cenzurat, de vreme ce încheierea de soluționare a cererii de suspendare este supusă recursului, în temeiul art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă, creditorul beneficiind astfel de toate garanțiile accesului liber la justiție, ca și de cele ale garantării dreptului său de proprietate.

Cu privire la dispozițiile art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă — raportate la prevederile art. 16, ale art. 21 și ale art. 24 din Constituție, prin Decizia nr. 541 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 15 august 2007, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate prevăd posibilitatea ca președintele instanței să dispună, pe calea ordonanței președințiale, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare, care se judecă potrivit regulilor de procedură din dreptul comun. Așadar, suspendarea provizorie se dispune ca o măsură vremelnică, în scopul păstrării unui drept care s-ar păgubi prin întârziere ori al prevenirii unei pagube iminente care nu s-ar putea repara.

Împrejurarea că împotriva încheierii instanței prin care s-a dispus o asemenea suspendare provizorie nu se poate promova nicio cale de atac nu este de natură să înfrângă dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție, la folosirea căilor de atac și la înfăptuirea justiției, deoarece legiuitorul, în virtutea prerogativelor conferite de art. 126 alin. (2) din Constituție, poate stabili reguli de procedură diferite, adecvate fiecărei situații juridice, iar, pe de altă parte, prevederile constituționale nu garantează folosirea tuturor căilor de atac.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 24 din Legea fundamentală, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 8 din 10 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 17 februarie 2006, că aceste susțineri sunt neîntemeiate, având în vedere, pe de-o parte, urgența care impune suspendarea provizorie a executării silite — urgență care nu îngăduie întârzieri generate de exercitarea vreunei căi de atac împotriva încheierii instanței —, iar, pe de altă parte, faptul că măsura provizorie dispusă de președintele instanței nu îl prejudiciază pe creditor în valorificarea pretențiilor sale, acesta beneficiind de toate drepturile și garanțiile procedurale, fiind apărat prin instituirea unei cauțiuni de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 500 lei pentru cererile neevaluabile în bani, cauțiune menită să acopere eventualele daune cauzate acestuia prin suspendarea provizorie a executării silite.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Nicolae Deaconu în Dosarul nr. 12.188/318/2009 al Judecătoriai Târgu Jiu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 195

din 10 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 303 alin. 5 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 303 alin. 5 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună, prin reprezentantul său Ioan Antonescu, în Dosarul nr. 28/P/2005 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și care face obiectul Dosarului nr. 1.428D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, domnul Ioan Antonescu și doamnele Livia Dima și Elena Lupu, membri fondatori, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.429D/2010 și Dosarul nr. 4.270D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 303 alin. 5 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună, prin reprezentantul său Ioan Antonescu, în Dosarul nr. 27/P/2000 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, precum și de Asociația pentru Cinstirea Memoriei Eroilor în Dosarul nr. 2.606/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal

La apelul nominal se prezintă, pentru autorii excepției, domnul Ioan Antonescu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.429D/2010 și nr. 4.270D/2010 la Dosarul nr. 1.428D/2010.

Atât reprezentantul autorilor excepției de neconstituționalitate, cât și reprezentantul Ministerului Public arată că sunt de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.429D/2010 și nr. 4.270D/2010 la Dosarul nr. 1.428D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul domnului Ioan Antonescu, în calitate de reprezentant legal al autorilor excepției. Acesta solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 10 aprilie 2010, pronunțate în dosarele nr. 28/P/2005 și nr. 27/P/2000, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 303 pct. 5 din Codul de procedură civilă.**

Prin încheierea din 27 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.606/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 303 alin. 5 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună, prin reprezentantul său Ioan Antonescu, și de Asociația pentru Cinstirea Memoriei Eroilor în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri de recurs.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii excepției susțin, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă liberul acces la justiție și dreptul la apărare prin faptul că președintele instanței, care primește cererea de recurs, va putea să o înapoieze părții prezente în mod discreționar.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța apreciază că dispozițiile legale criticate nu îngăduiesc în niciun mod accesul

la justiție, dreptul la apărare, principiul disponibilității părților și nici drepturile și libertățile personale ocrotite de Constituția României sau de normele internaționale invocate.

În condițiile în care judecătorul primește cererea de recurs, acesta își exercită rolul său activ, printr-o examinare sumară a cererii, și o restituie părții prezente, pentru a fi refăcută, ferind partea de o sancțiune mult mai gravă, și anume aceea a nulității recursului, potrivit art. 302¹ din Codul de procedură civilă.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În opinia instanței, dispozițiile legale criticate permit recurentului să introducă o cerere valabilă din punct de vedere formal, deci vine în sprijinul său prin prelungirea termenului de recurs pentru această fază procesuală care este ultimul nivel de jurisdicție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 303 alin. 5 din Codul de procedură civilă, prevederi care au următorul cuprins: *„Președintele instanței, care primește cererea de recurs, va putea să o înapoieze părții prezente, dacă nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege, pentru a fi refăcută, prelungind termenul de recurs cu 5 zile.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale

ale art. 1 alin. (3) privind dreptatea, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 129 privind folosirea căilor de atac, art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană și art. 154 privind conflictul temporal de legi, precum și dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile legale criticate contravin și art. 1, 5, 7, 10, 11, 13, 14, și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 și 3 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1, 2, 6, 7, 8, 10, 12, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 28 și 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 5, 6, 9 și 11 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice și politice, sociale și culturale și art. 2, 14, 16, 17, 19, 22, 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Examinând excepția, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor criticate, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 1.399 din 16 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 15 ianuarie 2009, a reținut că respectivele prevederi legale criticate „nu încalcă niciunul dintre drepturile și libertățile fundamentale ale cetățeanului invocate de autorul excepției. Dimpotrivă, prevederile cuprinse în textul de lege criticat sunt în favoarea justițiabilului și în sprijinul dreptului său la apărare, prin aceea că dă posibilitatea președintelui instanței de judecată să înapoieze părții prezente cererea de recurs, pentru a fi refăcută, dacă nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege. În această situație, termenul de recurs se prelungeste cu 5 zile. Pe de altă parte, art. 303 alin. 5 din Codul de procedură civilă, fiind o normă de procedură, este de competența exclusivă de reglementare a legiuitorului”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 303 alin. 5 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună, prin reprezentantul său Ioan Antonescu, în dosarele nr. 27/P/2000 și nr. 28/P/2005 ale Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, precum și de Asociația pentru Cinstirea Memoriei Eroilor în Dosarul nr. 2.606/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	245	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	370	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.270	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	300	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	35	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

